

Juryrapport scriptieprijs LVSC 2020

Hartelijk dank voor de uitnodiging om voor de tweede maal als jury te mogen fungeren voor de scriptieprijs 2020, het jubileumjaar van de LVSC. De commissie vakontwikkeling heeft een voorselectie gedaan en ons als jury vijf scripties ter beoordeling voor te leggen. Uit die vijf scripties hebben we een top drie geselecteerd die we voordragen voor de scriptieprijs.

Algemene bevindingen

Wat ons opviel bij deze vijf inzendingen dat het allemaal scripties waren die supervisie als uitgangssituatie hadden. Bij de door ons beoordeelde inzendingen waren de andere loten aan de stam van de begeleidingskunde: organisatiebegeleiding en coaching helaas niet vertegenwoordigd.

De onderwerpen die zijn gekozen, liggen dicht bij de directe ervaring van de deelnemers. Daar ligt tegelijkertijd ook een valkuil: in hoeverre kunnen de schrijvers het onderwerp in het grotere vakgebied van begeleidingskunde plaatsen en vertalen naar nieuwe concepten.

Wat ons al jury ook opviel was dat de uitwerking van de gebruikte methode van praktijkonderzoek aan reproduceerbaarheid te wensen over laat. Waar praktijkonderzoek is gedaan, is niet gerapporteerd wat er precies aan data is verzameld, hoe dat geanalyseerd is en met welke voorzichtigheid de conclusies gelezen moeten worden. Dat vinden we tegelijkertijd ook een aanbeveling richting begeleidende opleiders. Het is voor de kwaliteit van de scripties en daarmee voor ons vakgebied van belang om praktijkgericht onderzoek reproduceerbaar op te schrijven.

De schrijfstijl van de door ons beoordeelde scripties was wisselend van kwaliteit, evenals de onderbouwing van de beweringen met referenties of bronvermelding.

Wat wij ook opmerkten, is dat een kritische beschouwing van gebruikte referenties en bronnen bij bijna alle beoordeelde scripties achterwege bleef. Het lijkt alsof de studenten de bronnen als waarheid aannemen of in niet in staat zijn om vanuit het bestaande tot nieuwe inzichten te komen.

De top 3 van dit jaar:

Marion Rusius: Supervisie en secundaire traumatisering

De jury vindt het verhaal van Marion over secundaire traumatisering relevant voor de begeleidingskunde. De analyse van de auteur dat secundaire traumatisering een onderbelicht maar zeer relevant thema is in de begeleidingskunde, wordt door de jury herkend.

Het onderwerp is voldoende afgebakend en de auteur maakt een duidelijk onderscheid tussen burn-out en secundaire traumatisering. Dat maakt de scriptie ook geschikt en bruikbaar voor de begeleidingspraktijk.

De aanleiding voor dit onderzoek is goed onderbouwd, inclusief uitwerking in hoofd- en deelvragen en opbouw van de hoofdstukken. Ook is ervanuit de praktijk gewerkt, met eigen voorbeelden en een praktijkonderzoek.

Minder sterke kant is de uitvoering van het praktijkgedeelte van deze scriptie. De beschrijving mist de respons, het is niet helder welke informatie uit de vragenlijst is gehaald en welke uit de bijeenkomst met supervisoren. Dat maakt dit onderzoek niet replicerbaar.

De schrijfstijl is prettig, goed te volgen en de lezer wordt meegenomen in het verhaal. Ook zijn de gebruikte referenties van goede kwaliteit en variatie.

Opmerking: de scriptie zou aan kracht winnen als het onderscheid tussen preventie en behandeling wat scherper afgebakend zou zijn in de gehele scriptie.

2. Majorie van der Cingel: Doelmatig werken met beeldende werkvormen in supervisie

Majorie heeft een scriptie geschreven over het werken met beeldende werkvormen in supervisie en dat gekoppeld aan een model van ontwikkelingsfasen. De aanleiding waartoe zij tot dit onderwerp is gekomen is helder geformuleerd en is relevant en bruikbaar voor de begeleidingspraktijk. In de praktijk worden allerlei beeldende werkvormen ingezet, maar de keuze voor een werkvorm is vaak intuïtief of afhankelijk van de voorkeur van de begeleider. Het hoofdstuk over beelden werken had meer verdieping en afbakening kunnen gebruiken. Binnen de jury kwam een discussie op gang of bijvoorbeeld het werken met kaartjes onder beeldend werken kan worden verstaan. De jury mist in de scriptie een goede afbakening van het begrip 'beeldend werken'. En had ook graag een analyse (bijvoorbeeld op basis van een praktijkonderzoek) gelezen van de stand van zaken als het gaat om het toepassen van beeldende werkvormen in begeleidingssituaties.

In het hoofdstuk over toepassing van de ontwikkelingsfasen met beeldend werken komt ze echt goed op gang en komt ze met eigen supervisor ervaring in de begeleidingspraktijk die van toepassing is op de fasen. Gedeeltelijk is dat illustratie en gedeeltelijk is dat ook empirische onderbouwing vanuit de praktijk. Daarnaast komt de auteur van deze scriptie ook tot iets nieuws: het integreren van twee modellen tot iets nieuws. Juist dat waardeert de jury in deze scriptie. Wat de jury jammer vindt, is dat de conclusies met name ik-gericht zijn en de auteur niets schrijft over wat haar bevindingen betekenen voor het vak begeleidingskunde.

Opmerkingen:

De schrijfstijl is een minder punt. Alinea's volgen niet logisch op elkaar, wat afdoet aan de argumentatie en redeneringen.

3. Anke van Helden: ontmoeten van schaamte

Anke beschrijft in deze scriptie aan de hand van de stappen van fenomenologisch onderzoek een situatie uit de eigen begeleidingspraktijk, waarbij met name gekeken wordt naar het thema schaamte. De jury vond dit verslag boeiend om te lezen, het onderwerp benaderd vanuit de persoon van de supervisor gekoppeld aan het werk als aan het privéleven, biedt een mooi perspectief op de basis van de begeleidingskundige. Dit geeft tevens een weerslag van hoe de supervisor zelf ook subject is in de supervisierelatie.

De gebruikte methode is beschreven inclusief de stappen die ze gemaakt heeft in het proces, waar deze scriptie een weerslag van is. Interessant ook dat de auteur een weg heeft gevonden in hoe met deze emotie om te gaan als begeleidingskundige en ook een duidelijke richting geeft in het hanteren van negatieve emotie schaamte bij supervisanten.

De schrijfstijl is prettig, helder en goed te volgen. De lezer wordt meegenomen in het verhaal wat navolgbaar is.

Opmerkingen:

De gebruikte referenties zijn minder divers en nogal voor de hand liggend. De jury mist ook wat internationale referenties hierbij.

De jury mist in deze scriptie het uitzoomen en een kritische beschouwing van dit onderwerp voor de begeleidingskunde (de begeleidingskundige). De scriptie neigt meer naar een egodocument, terwijl onderwerp zich leent om ook verder uit te zoomen naar de betekenis van dit thema voor ons vakgebied.